

# Úrvacsorás istentisztelet – Advent 3. vasárnapja

Budapest-Fasor, 2021. december 12.; MGyTK

<https://youtu.be/wjTTCilU1cM>

**A vasárnap igéje: Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete! Az Úr közel! (Fil 4,4.5)**

**Lekció: Ézs 40,1-11 – Örömhír a fogságban**

Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet! – mondja Istenetek. Beszéljete szívhez szólóan Jeruzsálemmel, és hirdesséte neki, hogy letelt rabsága, megbűnhődött bűnéért, hiszen kétszeresen sújtotta az ÚR keze minden vétkéért. Egy hang kiált: Építsetek utat a pusztában az ÚRnak! Készítsetek egyenes utat Istenünknek a kietlen tájon át! Emelkedjék föl minden völgy, süllyedjen le minden hegy és halom, legyen az egyenetlen egyenessé és a dombvidék síksággá! Mert megjelenik az ÚR dicsősége, látni fogja minden ember egyaránt. – Az ÚR maga mondja ezt. Egy hang szól: Kiálts! Én megkérdeztem: Mit kiáltsak? Minden test csak fű, és minden szépsége, mint a mezei virágé. Elszárad a fű, elhervad a virág, ha ráfúj az ÚR szele. – Bizony, csak fű a nép! Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk igéje örökre megmarad. Magas hegyre menj föl, ki örömhírt viszel a Sionnak, harsány hangon kiálts, ki örömhírt viszel Jeruzsálemnek! Kiálts, ne félj! Mondd Júda városainak: Itt van Istenetek! Az én Uram, az ÚR jön hatalommal, karja uralkodik. Vele jön szerzeménye, előtte jön, amiért fáradozott. Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti.

**Textus: Jn 5,31-38 – Jézusról tanúskodnak a cselekedetei**

Ha én magamról tennék bizonytságot, az én bizonytságtételem nem volna igaz. Más az, aki bizonytságot tesz én rólam, és tudom, hogy igaz az a bizonytságtétel, amellyel rólam tanúskodik. Ti elküldtetek Jánoshoz, és ő bizonytságot tett az igazságról. Nekem azonban nincs szükségem embertől való bizonytságtételre, hanem azért mondom ezeket, hogy ti üdvözüljete. Ő volt az égő és világító fáklya, de ti csak egy ideig akartatok az ő világosságában örveendzni. Nekem azonban Jánosénál nagyobb bizonytságtételem van. Mert a tettek, amelyeket átadott nekem az Atya, hogy teljesítsem azokat, ezek a tetteim maguk tanúskodnak arról, hogy engem az Atya küldött el. Az Atya, aki elküldött engem, ő tett bizonytságot rólam. Az ő hangját nem hallottátok soha, arcát sem láttátok, és az igéje sem marad meg bennetek, mert annak, akit ő elküldött, nem hisztek.

## Kedves Gyülekezet!

ADVENT HARMADIK VASÁRNAPIJÁN a Jézus eljövele felett érzett öröm van középpontban. *Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete! Az Úr közel!* – hangzik a vasárnap igéjében. Az oltárnál felolvasott gyönyörű ószövetségi prófécia üdítő és szívet melengető szavaiból is ez az öröm árad: *Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet! ...Beszéljete szívhez szólóan Jeruzsálemmel. ... Harsány hangon kiálts, ki örömhírt viszel ...! Mondd: Itt van Istenetek! ...jön hatalommal, karja uralkodik. ... Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti.*

Prédikációs alapigénkből is árad az öröm, de ezekhez a bibliai szakaszokhoz képest kevésbé nyilvánvalóan. Kicsit nehezen érthető, amiről Jézus itt beszél. Fontos ezért tudnunk, hogy az alapigeként felolvasott szavakat Jézus a vele vitázóknak címezte, a 38 éve beteg ember szombat napi meggyógyítását követő felháborodás kapcsán.

Számukra kellett Jézusnak elmagyaráznia azt,

hogy kicsoda ő, hogy mi köze van az Atyához, hogy miért jött, és hogy mit miért csinál. Velük akarta Jézus először is megértetni azt, hogy amikor egy mozgásképtelen, a gyógyulás reményében már közel 40 éve a Betesda tavánál fekvő ember meggyógyul és az ágyát felkapva újra járni tud, az a szombati nyugalom napnak nemhogy nem a megtörése, hanem annak éppen a különleges, örömteli megszentelése. Hiszen Jézus gyógyításának – a benne nyilvánvalóan isteni erők működésének – köszönhetően ez az egész életében a földön heverő ember végre újra teljes életet, kétféle aspektusból is teljes életet élhetett.

Először azért, hogy ő is képes lett arra, ami a legtöbb ember számára annyira természetes, hogy már fel sem tűnik neki: a szabad mozgásra, a szabad helyváltoztatásra, arra, hogy kedvére mehessen oda, ahová csak akar.

Másodszor pedig az által, hogy új, bűnök terhetől felszabadult életet is nyert ez az ember azon a szombaton, a Jézustól nyert bűnbocsánat révén.

A Jézussal szemben gyanakvó és ellenséges törvénytudók és farizeusok ezt a szombatnapi gyó-

gyítást és bűnmegbocsátást megbotránkoztatónak, a szombat-napi nyugalomtörvény megtiprásának és istenkáromlásnak ítélték.

Nem tudták elfogadni, ép ésszel felfogni, hogy a Szent Isten, kinek nevét ők kimondani sem merték, kinek a hangját ők addig nem hallották és az arcát sem látták – egy közülük való, arcot kapott hús-vér férfiként áll ott velük szemben és így állítja magáról azt, hogy ő Isten hozzájuk küldött fia, hogy ő a bűnbocsánatra szoruló ember számára Isten bűnök-től szabadító Megváltója. Akit Istenhez oly szoros és mély kapcsolat fűz, hogy mindenben, amit tesz és mond, maga Isten cselekszik. Mindenkit megeleveníteni, kiteljesíteni és üdvözíteni vágyón. Erővel és hatalmasan – de mégsem erőszakosan, hanem ahogy Keresztelő János is mondta: Isten Bárányához méltó szelídséggel.

Már Jézus idejében sem tudta mindenki ésszel felérni Isten emberré lételét. És ahogy távolodunk az időben az ő földi életétől – kétezer éve már!, és azóta mennyit változott a világ! –, úgy lehet talán egyre nehezebben elfogadni és megérteni. Hiszen, ahogy 145-ös énekünk is mondja: hitünk titka az.

János evangéliumának már a nyitánya is arról szól (Jn 1,1-13), hogy az Istennel egy Jézus, a testté lett Ige eljött a világba, de sokan nem ismerték meg és nem fogadták be őt, nem hittek benne. Ez a logosz himnusznak is nevezett nyitány úgy folytatódik, hogy *akik viszont befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az ő nevében, akik ... Istentől születtek.*

A mai prédikációs alapigének az az örömezene, hogy a hit és a Krisztus-követés – lehetséges, minden korban. Isten kegyelmének, bizonyágtévő istenfiak hosszú sorának, Krisztus korábbi tanúinak köszönhetően mi is itt vagyunk, Jézus Krisztus 21. századi követőiként. Mint az emmausi tanítványok, mi is sokszor éreztük már, hogy hevült a szí-

vünk, amikor az Atyával és a Szentlélekkel egy Jézus beszélt hozzánk az úton, életünk útján – szószerűről és Bibliából, emberi szavak vagy események által, sokféle módon. (Lk 24,32) Bennünk is szállásra lett és lakozást vett Jézus, az Atyával egy „égi vendég” – megszentelő, minket és általunk másokat is hitre, teljességre és üdvösségre segítő Szentlelke által.

Ezt a gondolatot boncolgatja Lackfi János egyik tegnapi posztolt írásában, ezzel zárok ma én is – búcsúpusztképpen:

Isten képes rá, hogy átölelje önmagát,  
hiszen ő egy és mégis több,  
lényegileg egyetlen és  
lényegileg különvált önmagától,  
ahogy egyek és különvalók a szerelme-  
sek,

ahogy egy és különvaló anya és gyereke,  
ahogy egyek és különvalók az ikrek,  
ahogy a víz különvaló az uszadékfától,

:

Az Atya tud együtt lenni saját magával,  
tud személyes közösségben élni,  
hiszen teljesen egy a Fiúval,  
mégis egymást etetik szeretettel,  
egy Lélek lakik bennük,  
és közvetít köztük,  
no meg köztük és miköztünk.  
Isten átítat lelkével és leheletével,  
Fia pedig átjár testével és vérével,  
képmásukra teremtetek minket,  
így bennünk találják meg önmagukat,  
külön vagyunk tőlük, de mégis egyek,  
bennük járunk-kelünk, élünk, vagyunk,  
és közben nem veszítjük el önmagunkat,  
sőt, bennük találjuk meg igazi önmagun-  
kat.

Imádkozzunk!

Jöjj, népek Megváltója! Ajándékozz meg minket igazi, általad megálmodott önmagunkkal. Nagy szükségünk van rád! Emelj fel minket levertségből, közönyből és fásultságból. Gyógyíts meg minket testi-lelki betegségeinkből. Add, hogy most mindenki megérezze áldott velünk-létedet. Jöjj, Urunk Jézus, és örvendeztess meg minket isteni jelenléteddel. Ámen.

### Ének: 145,4-5 – Áldott az Isten

4. Benne jelent meg az Isten kegyelme, Melyet nem ér föl az emberi elme; Mert hitünk titka, hogy e földre jöttél, Testbe öltöztél.

5. Ádventi vendég, végy szállást minálunk, Szívünkben állíts trónt, örök Királyunk. Téged követni és szolgálni néked Te adj húséget!